

Cîntarea României címmel jelenik meg." Vagyis magyar kiadványként megszűnik, mert megszüntették, a jövő évben román nyelvű folyóiratként jelenik meg a helyében *valami*, ami száználmas módon, a megalkuvás minden lehetséges mértékét túlhaladva, azt a látszatot akarja kelteni, hogy továbbra is *lapunk*, a Művelődés módosított című mi-csodája.

Olyan ez a bejelentés, akár egy tréfás kedvű öngyilkosé, aki e szavakat hagyja hátra: „Kérem üzletfeleimet, hogy mostantól kezdve néhai Kis János néven keressenek.”

*

Marius Tabacu román barátunknál is házkutatást rendeztek. Asztalán Laci vejemnek hozzá intézett levelét találták. Agyukba tódult a vér. Borzalmas látvány tárult elébük. A fehér borítékon piros, nyomtatott betűk, meg egy zöld csík. Hah! Atyaságos Úristen, ne hagyj el! Piros-fehér-zöld! A házkutatók egyike elfojtván iszonyatos nemzeti fájdalmát – rövid hörgés után e szavakat intézte Marius barátunkhoz: „Mi ez az *ocsmányság?*!” S mivel a házkutatott gazda nem mutatott kellő megrendülést, a nemzet vállpántos vitézei kifejtették neki, hogy magyarbarátsága miatt, a gaz magyarok iránt táplált nyilvánvaló rokonszenve miatt úgy fog járni, miként egy román elődje, Ivan Dragos, akit Avram Iancu emberei végeztek ki 1848-ban. Bizony!

December 31.

Lacikával és Zsolttal – öcsém fiával – Sikaszóban. Csöndben, lábujjhegyen hagyjuk el az óesztendőt. Harangzúgással jön szembe velünk az új év. A gyermekek már korábban elaludtak, felköltjük hát őket. Éjfél van, lelkesedjenek! A padlásszobából csilagszórókat dobálunk a hóba. Aztán ki a csillagos ég alá. Lacika a kerti asztalon táncol. Éjfél után újból ketten maradunk Évával. Szótlan merengés a jövőndöbe.

PAPP GYÖRGY: SZÉKELY KESERVES